Ч. 135. Субота 29 (16) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Справи парляментарні. — З угорского сойму.

На засіданю палати послів в середу ведено ведено дальше дебату над другою ґрупою войскового закона разом з резолюциями. Опісля кваліфікованою більшостию двох третин голосів ухвалено ту ґрупу також в третім читаню. (Оплески в палаті; протести із социялістичних лавок). Потім приступила палата до дебати над третою ґрупою.

По принятю і третої части войскового закона в третім читаню приступила палата до дискусиї над законом про краєву оборону. Дискусию почав референт пос. Зомер, почім промовляли референти меншости: пос. Габерман, Лайтнер, Екснер і Фресль, мотивуючи свої vota меншости.

Мінїстер краєвої оборони ґен. Ґеорґі подав причини, які спонукали войскову управу до задержаня 3-лїтної служби в полках кінниці краєвої оборони. Счеркнене в §. 8 слів: „службова мова“ не має принципіяльного значіня; тих слів ужито лише для більшої ясности. В краєвій обороні в области мови команди і инших язикових норм буде ся поступати так як в армії. Мінїстер заявляє ся против внесеня пос. Мльцоха і просить о відкинене сего внесеня.

В дальшім ході дебати по замкненю дискусиї бесідники pro зрекли ся вибору ґенерального бесідника, а contra промовляв пос. Прунар (ческ. рад.) Відтак пос. Ґустав Ґрос і Мікляс поставили внесене що - до привернення §. 8 в стилїзациї правительственного предложеня. Пос. Мльцох поставив внесене, щоби послїдне речене § 8 так звучало: „в зносинах з населенем мова сторони є міродатна“, а пос. Клеменсевич запропонував таку стилїзацию: „В зносинах з цивільними властями і з цивільним населенем мають команди послугувати ся краєвою мовою“.

По промовах референтів меншости дискусию перервано і о годині три чверти на 10-ту в ночи замкнено.

В середу по полудни радив в палаті президента Сильвестра конвент сенїорів над проґрамою працї парляменту на найблизший час. Майже одноголосно висловлено бажане, щоби буджетову провізорию залагоджено в четвер в ночи так, щоби палата панів могла єї полагодити ще в пору. Як би в четвер не повело ся закінчити дискусию, то президент зарядить ще засідане в пятницю. По залагодженю буджетової провізориї увійдуть на дневний порядок обі войскові карні процедури і звіт леґітимацийної комісиї.

Дальша проґрама працї буде устала на засіданю конвенту сенїорів ві второк.

Нинї прийде в палаті послів голосоване над законом про краєву оборону. При тім прийде мабуть до боєвого голосованя при внесеню про зміну § 8 предложеня. Відтак прийде на порядок нарад, як сказано, буджетова провізория. Засідане буде мабуть дуже довге і протягне ся в пізну ніч, бо по думці ухвали конвенту сенїорів є намір закінченя дискусиї так, щоби ще в пятницю могла палата радити над провізориєю.

В буджетовій дискусиї є драстичні точки, а іменно внесеня пос. Діяманда в справі заборони гоненя горівки з бульби в часі недобору і пос. Томашка в справі підвисшеня платнї зелїзничникам коштом 17 мілїонів корон. В тій справі відбуло ся у мін. Гайнольда засідане провідників більшости, в якім брав участь також мінїстер Залеский. Правительство стоїть на тім становищи, що на случай ухваленя внесеня Томашка, не буде могло предложити провізориї до санкциї. З приводу сеї справи прийшло навіть до частинного розпаду німецко-національного союза, бо члени німецкої робітничої партиї, що з огляду на своїх виборців мусять голосувати за внесенем пос. Томашка, виступили зі складу союза.

Водна комісия має загалом 52 членів; з того галицкі Русини мають три мандати, а один мандат є в руках Буковинців. Тепер од-

Матерна любов.

(З мадярского — Олени Беніцкої-Байза).

Густі, чорні зловіщі хмари віддїлили небо від землї. Зі страхом споглядають люди в гору і питають одні других, що то буде.

— Чи тота чорна пітьма, що заступила вам сонце, криє в собі громи? Чи той вихор, що від часу до часу зашумить поміж чорними хмарами а землею та сягне аж до самого споду, має нас упімнути, чи таки покарати?

— — — — — — — — — — — —

В безконечній висоті, далеко понад величезними вершками гір, далеко повисше тих чорних хмар, що он там несуть ся, понад сонцем, місяцем і звіздами: сидів Господь Бог на своїм престолї. Там сидів він на радї та судив гріхи і провини людий на земли. Доокола его чола уносили ся хмари, кожде его проклинаюче слово викликувало на земли грізну бурю. З трепетом слухало его окружене слів его.

— Земля вже постаріла ся! — говорив він гнївливо — студенїє, а єї плоди спорохнавілі і нездалі. Люди, зьвірята і ростини всї однаково звели ся, скарловатіли, знидїли. Не стає їм вже сили житя. В теплих доси сонїчних сторонах завіває острий північний вітер, паде снїг. Насїнє вимерзає в матери земли. Ростини і дерева, цьвіти і квіточки закостенїли. Сьвіт пережив ся, найвисша вже пора его знищити.

— Ще нї, Господи — відозвав ся мир, виступаючи з ряду тих безчисленних, що єму прислухували ся — лиши ще земли хоч на коротеньку часинку єї давну силу. Покарай людий, але не позбавляй їх житя на земли!

— Все ще може змінити ся на лїпше! — просила надія й собі.

— Покажи їм, що ти на них загнївав ся, дай їм почути свій гнїв, нехай покають ся! — благало довіре.

— Змилуй ся над ними! — просила з плачем любов.

— Дай їм волю, нехай роблять, що хотять! — закінчив талант.

Господь Бог мовчав. Від превеликих просьб своїх любимців не знав, що робити, не міг рішити ся.

— Що раз гірші і гірші приходять до мене вісти із землї — сказав він відтак грімячим від гніву голосом — розум як той крамар торгує своїм талантом. Серце у людий стало без чувства, закаменїло. Люди після своєї волї і охоти вибирають собі дорогу, котрою ідуть. Не боять ся мого гніву, не хотять ніякої нагороди, не лячно їм моєї кари. Воздух там в долинї зараженний. Люди стратили почуте для доброго і благородного. Нема ніякої причини, щоби їм позволити множити ся і дальше...

— Позволь, о Господи, ще лиш на одну пробу з твоїми сотворіннями — говорив талант благаючи — надай менї вид чоловіка і спошли мене на землю. Знайду собі там таких, що увірять в мене і приятелїв. Тоті, що не домагають, що не можуть дати собі ради, потребують лиш когось, хто би їх виховував, хто би їм показував дорогу, додавав охоти, а дрімаюча искра заблисне ясним огнем. Незмірима єсть сила духа.

— Ти би з своїми жаданями за надто розказував — відозвала ся на то любов — ти би погорджав простодушними і слабими головами, переслїдував би їх, а преці найбільша часть людий на земли з таких складає ся. Спошли мене, о Господи, з ним на землю: Ми обоє разом зробимо певно конець тому розладови на земли.

Господь Бог зморщивши брови призадумав ся; роздумував; відтак ледви що слїд рушив рукою і обоїм просячим надав вид чоловіка. одному мужеский, другому жіночий. Першому розумне повне духа обличе і сьвітячі як грань очи, другому миленьке усьміхнене, чаруюче личко.

— Ідїть — сказав він усьміхнувшись лагідно, а люди на земли побачили з дивом, як на небі заблисло ніби блискавка проміне сонця, котре від того усьміху пробило на скрізь летучі хмари — старайтесь додержати того, що приобіцяли; але даю вам ще третого товариша на дорогу: самолюба, а той нехай спиняє

наче п. Василько відступив свій мандат членови українського клюбу, так що тепер є в комісиї чотирох українських обструкціонерів. Передвчерашне засідане випевнив своєю промовою пос. Гайне (нім. рад.), та виступив против будови каналів. Бесідник буде дальше промовляти на нинішнім засіданю, щоби зазначити становище німецких послів з Чехії. Відтак прийде черга на обструкцийну промову пос. Будзиновского.

Господарска комісия дебатувала над справою ужитя 6 міліонового фонду, призначеного на піднесенє годівлї худоби в 1913 роції. Промевляли між иншими посли Серватовский, Онишкевич і Вітик.

На засіданю леґітимацийної комісиї признали єї члени важність вибору пп. Коритовского, Абрагамовича, Штерна і Штайнгавза на основі звіту п. Висоцкого, а також вибір п. Кевдзьора на основі звіту п. Лясоцкого. Признано важним також мендат буковиньского посла Грушки (нім. хр. сусп.), хоч против того завзято виступили социяльні демократи, виказуючи, що его контркандидат Л. Брунер (жид. нац.) перепав лиш через надужитя. Социял-демократи зголосили votum меншости против важности мандату Грушки.

Члени опозициї угорского сойму радили над внесенєм, чи не треба би на послідні засіданю палати запротестувати якось більше торжественно ніж доси против насильств зі сторони більшости. Від того наміру відступлено, а рішено не брати участи в нарадах парляменту так довго, як довго буде парлямент окружений войсковим кордоном. Піднесено також думку евентуального заключеня мира з більшостию, але при тім стверджено одноголосно, що се не є річию опозициї, але що ініциятива мусіла би вийти від партиї більшости. — Палата маґнатів полагодила в скорім темпі всі закони, приняті палатою послів, а потім зібрала ся знов о 4-ій годині на засіданє, щоби приняти до відомости власноручне цісарске письмо в справі відроченя парляменту.

Новинки.

Львів, 28 червня 1912.

— **Є. В. Цісар** жертвував для погорільців в Токах з своеї приватної скарбони 5 000 К запомоги.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит** ґраф Шептицкий виїхав на місию до Золочева, де пробуде до понеділка а потім по лїкарскій радї поїде до Ґаштайн або Люкачбад в Будапешті.

— **Летництво у Львові.** В суботу, дня 29 і в неділю 30 с. м. о год. 5 по полудни піднесе ся у Львові ґр. Сціпіо дель Кампо з перегонової площі, без згляду на погоду у воздух.

— **Скажений пес** покусав оногди за жовківскою рогачкою у Львові 31-лїтного селянина Г. Бара Многі рани заосмотрило на разї ратункове поготівлє, а відси відіслано нещасливого найблизшим поїздом до заведеня дра Буйвіда в Кракові

— **Зі страху перед матурою.** При іспиті зрілости в ґімназиї в Сяноцї, один із абітуриентів, випрацьовуючи задачу на таблиці, почав нараз вимахувати руками і робити страшні рухи, наслідком чого, підійшовши до одного з професорів почав его тріпати по рамени. Сего рода поведенє звернуло на себе увагу інспектора, який перервав іспит і розпорядив лїкарскі оглядини абітуриента. Лїкар ствердив, що абітуриент дістав помішанє ума зі страху перед матурою.

— **Самоубийство на цвинтарі.** На личаківскім цвинтари найдено оногди тїло молодого, около 25-лїтного чоловіка з перестріленою головою. При самоубийнику найдено войсковий пашпорт, виставлений на назвище Льва Селенкого, студента фільософії. В пашпорті зазначено, що его властитель зголосив ся дня 5 лютого до постійного побуту в Сокали. Хто є тим самоубийником і причина самоубийства незвістні.

— **Трамвай в склепі.** В Мадриті вискочили з шин 2 трамваєві вози і в'їхали в виставове вікно одного великого маґазину. Дві особи, що находили ся в склепі, погибли, 9 покалічило ся.

— **Ґімназияльні ученики** яко рільні робітники. До філїї польского еміґрацийного товариства в Ряшеві зголосило ся поверх 50 учеників місцевої ґімназиї з просьбою о улекшенє їм виїзду на час вакаций до пільних робіт на фільварках. Деякі з сих учеників вже минувшого року в подібний спосіб опровели свої вакациї, а іменно в характері земельних робітників при зелїзничих роботах, де ізза своєї сумлїнної і ревної праці, були дуже радо принимані і добре винагороджувані. Ряшівска філїя тов. еміґрацийного має надію, що удасть ся їй розмістити сегорічних кандидатів по ріжних фільварках, де є брак робітників.

— **Краєвий виконний вічевий комітет народного учительства** (Львів, Солодова ч. 7) оповіщує. В неділю дня 23 с. м. радив цілий день у Львові краєвий виконний Комітет учительского віча в численнім комплеті під проводом предсїдника п. Станислава Новака. На вступі п. Новак здав звіт з перебігу останної конференциї з предсїдником польского Кола п. Лео в парляменті. Справа зреалїзованя ухвал шкільної парляментарної комісиї проволїкла ся знов, наслідком несликуваня фінансової комісиї. Че-

---

ваше безмежне самопожертвованє. Знаю дуже добре, що ваша ревність не знає границь, а того люди не достойні.

Круг слухаючої громади розступив ся і всі глянули на якогось налягаючого на ногу чоловіка, що надходив, якийсь жовтий як віск, суха як скипка, винидїлий каліка. Его моргаючі, фальшиві, зизоваті очи, були трохи прижмурені і бігали непевно на всі боки; в его чертах лиця видко було захланність на гріш, а коли побачив, доокола самі рослі і поважні постаті, викривили ся єму від зависти его тоненькі блїді губи.

— Отсей має іти з нами? — крикнула любов з переляку і сльози заблисли їй в єї красних очах. — Отся потвора має бути нашим товаришем в дорозі? О Господи, він не допустить нас до цїли, бо хоч би хто й хотів піти з нами, перебудить ся его та зі страхом відверне ся від тих поганих прикмет, які він собою представляє.

— Він нам буде всюди ставати на перешкоді — говорив талант і собі з пересердя — не посилай его з нами, Господи!

Але Господь мудрости і Сотворителя, що знає серця всїх, найвисший судия, споглядав з усьміхом сожалїня на представителів двох найкрасших честнот і прикмет. Він знав аж надто добре, що придана їм потвора не буде самотна на сьвіті, що вже само імя єї буде єї охороняти, зробить єї улюбленою і популярною.

— Хочу пізнати людий на земли — відозвав ся він рішучим голосом — і хочу знати, хто з вас троїх знайде найбільше прихильників і приятелїв. Ідіть же в дорогу! По трох роках побачимо ся тут знову.

I.

Зеленим блющем вкритий пліт окружав доокола бідненьку, побілену низоньку хатчину, а в ній жила красна молода дівчина.

Довгий час стояла та хата замкнена. Ті, що тут жили, богало літ тому назад винесли ся звідси. Колись зробила собі тут була молода пара по весїлю миленьку домівку; але хоч і як она чула ся щасливою, злі язики, коса завість та злобнє підозрінє не дали їм спокою. Їх двоєчко, жило собі здалека від всїх; кождий знав, що они вдоволені своєю долею, не уганяли за розкошами житя; а того й було досить, щоби їх переслїдувати, щоби їм затроювати їх щасте, та ширити о них найпоганійші, найдивоглядніші поговки. А коли они о тім довідали ся, посумніли, ще більше держали ся з боку а наконець покинули своє рідне гнїздочко, свою хатинку, що колись так многонадійно їм усьміхала ся, де тільно пережили щасливих хвиль а звідки їх тепер вигонила завість та нещирість людий.

Аж ось одного дня та хороша, в самій середині місточка на просторій площи положена хатчина, дістала нову жительку. Коло хатчини був цьвітник, а в нім звичайненькі собі, але мило пахучі фіялочки, а нова жителька, молода, красна дівчина, приспівуючи підливала їх що вечера і що рана.

— Що то за дівчина? — питали ся люди. — Звідки она, та и сама одна, а така повна здоровля, така як рожа румяненька? З чого она жиє, з чого убирає ся? Очи і уста усьміхають ся їй, як коли-б нїколи не зазнала, що то борба житя та покуса? Хто старає ся о ту дівчину, що она так собі — легко жиє?

І дївицю назвали задля єї улюблених квіточків Фіялочкою. Через цілий день поралась в хатї і городї, а прийшло сьвято, то пішла до церкви, а що дня навідувала ся до бідних і роздавала їм милостиню.

— Хто она, що за одна? — питали ся всі, розвідували ся та підглядали, хто до неї приходить, де она буває? Та не могли знайти нічого поганого, нічого погірдливого. Вставала досьвіта, брала ся жваво до роботи, вечером замикала вчасно хату і лягала спати.

— Час то викриє, на що ми чекаємо! — потїшали ся ті, що єї підглядали.

Але на радї в небі постановили инакше; від одної події заворушило ся в цїлім містї і краю. Вибухла страшна пошесть, котра забирала богато людий. Люди замикали ся, уникали одні других, перестали слідити за Фіялочкою, лиш она одна не перестала жити так, як жила доси. Була така сама миленька, така сама як рожа, люба і жертволюбива. Досьвіта підливала свої квіточки, відтак навідувала ся до тих, що занедужали від пошести, сїдала собі коло їх постелї, прощала ся з умираючими цїлуючи їх в вогке чоло і говорила з тиха: Господь Бог нехай помилує тебе, возьми з собою отсю памятку любови...

— Отся дівчина чисто не при здоровім розумі! — говорено всюди із злости.

— То не добре закінчить ся — казали другі — она так робить, як би таки сама хотїла набрати ся пошести.

Нехай лиш набере ся, то й полежить собі, і пес за нею не погавкає. Хто сам про себе не дбає, того нема й чого жалувати.

Фіялочка не знала о тім нічогісенько. Коли з своїм рожевим личком появила ся коло недужого в зараженій пошестию комнаті, приносила з собою потіху, сьвітло сонїчне і воздух. Єї усьміх додавав відваги і спокою серцю, котре стискав корчево страх смертельний. Живі проклинали єї, насьмівали ся з неї, ганьбили єї, але умираючі брали від неї єї блаженну памятку з собою на тамтой сьвіт.

Фіялочка вернула домів на спочинок, сїдала собі коло своїх квіточків, зложила утомлені руки і споглядала в сине небо. Аж ось отворили ся ворїтця від города і увійшов якийсь молодець високого росту. Усьміхаючись сумовито підійшов він до дівчини, котра приняла его щирим поклоном, та відозвав ся несьміло до неї.

— Не знаю, чи добре я зайшов? — спитав він. — Твоє чаруюче лице, твій солодкий усьміх укріпляють мене в своїй вірі. Такою чудовою може бути лиш любов. Приходжу до тебе о твою поміч, просити тебе твого сочувства.

— Витай нам! — відповіла дівчина прихильно — я готова тобі до всякої услуги, о скілько у мене сил до того.

Она вислухала слів молодця: Моя мати лежить слаба; занедужала від пошести, корчить ся і вє ся з болю на постели. Навіть власні доньки боять ся приступити до неї, служниці розбігли ся на всі сторони; крім мене нема кому єї доглядати — а що значить мужчина при постели недужого?

(Дальше буде)

рез те відрочено ту справу до осінної сесиї. Виконний комітет уконституував ся, вибираючи предсідрицтво, в якого склад війшли пп.: Балабан, Якимовский, Квятковска, Новак, Стронський, Власійчук, яко секретарі пп. Попович і Горобач. Для унормованя праць Комітету вибрано комісию, яка має заняти ся уложенем реґуляміну. Довшу дискусию викликала точка дневного порядку: „Дальша проґрама праць Комітету". По мисли одноз гідної опінії бесідників ухвалено візвати повітові комітети до поновленя вічевої акциї по повітах в місяци вересни, що до яких видасть комітет ще подрібні поученя.

В виду численних жалоб учителів, що деякі староства поручають учителям прибувати особисто до корамізованя квітів на дорожняний додаток, наражаючи через те інтересованих на кошти і труди — повідомляє виконний Комітет, що квіти на додаток дорожняний належить висилати почтою староствам до потвердженя. Виконний Комітет постановив остерігати учительство перед голосами, які появляють ся зі сторони шкідливих одиниць, що ширять неправдиві вісти про розбите виконного Комітету. Противно, по реорґанізациї війшли в склад Комітету репрезентациї виключно учительских орґанізаций. Сим став ся Комітет вірним висловом інтересів загалу учительства, тим наче сконсолідованим, що усунув з него посторонні деструктивні елементи.

Комітет взиває проте учительство, щоби всі проби і змаганя, які стремлять до обниженя впливу, сили і значіня тої репрезентациї учительства, відперло з цілою силою і рішучостию, на яку заслугує всяка робота, що плине против інтересів многотисячної сили робітників на поли народної просьвіти.

Вкінци ухвалив виконний Комітет запротестувати против нечуваних напастий неприхильної зорґанізованому учительству праси на орґанізаторів учительства за їх працю серед своїх станових товариств і звертає увагу прилюдної опінії на атаки, які зустрічають учительство за сам факт згуртованя ся під знаком станової орґанізациї.

— **Іспит зрілости в ц. к. мужескій семинариї учительскій у Львові** відбув ся під проводом радника Двора Ол. Барвіньского від дня 13 до 24 червня включно. До поправного іспиту з одного предмету приступило 5 кандидатів, з тих одного репробовано на рік а сьвідоцтво зрілости одержали: Дзевялтовский Станислав (з поль. яз.), Лисий Теодор, Теслюк Евгеній (обидва з поль. і руск. яз.), Воронецкий Михайло (з поль. яз.). Сьвідоцтво зрілости на основі доповненя ґімназ сьвідоцтва зрілости одержав: Музика Іван (з поль. і руск. яз.). З кандидатів семинариї приступило до іспиту 60, з тих 2 репробовано на рік, 8 призначено до попр. іспиту з одного предмету по фериях, сьвідоцтво зрілости одержало 50, а іменно: Баран Йосиф, Беліцай Владислав, Бірн Мечислав, Бобер Станислав, Валіца Отто, Васиян Володимир, Владика Мариян, Гайль Владислав, Городиский Іван, Ґлова Андрій, Ґлосніцкий Станислав, Ґашко Миколай, Данилишин Василь, Дешу Тадей, Задорожний Володимир, Зварич Йосиф, Капусціньский Вінкентий, Карвавьский Володимир, Кліґ Франц, Коґут Стефан, Комар Станислав, Косіньский Йосиф, Коваль Василь, Куберчик Чеслав, Кузьма Михайло, Квецень Йосиф, Макух Семен, Манька Евгеній (тілько з поль. яз.), Маркс Кароль, Марціяковский Генрик, Марущак Станислав, Мазурский Мартин, Медик Михайло, Міліян Іван, Новоцень Людвик, Ординец Леон, Пацановский Станислав, Пельц Шабсе, Перхал Станислав, Пионтковский Йосиф, Савицкий Кароль, Сікорский Франц, Соровецкий Петро, Свобода Леопольд, Тутак Станислав, Флям Натан, Цімерман Франц, Шраєр Станислав, Шуберт Франц, Януш Михайло (з відзначенєм), всі з викл. язиком польским і руским, крім зазначеного в горі Маньки.

— **Воздушна почта.** На цілім просторі князівства Геского і в околицях міста Франкфурту, отворено тепер першу правильну воздушну почту. Коли інтересант бажає собі, щоби его лист чи пересилка були доручені „воздушною дорогою" то окрім звичайних почтових марок наліплює ще „Luftpostmarke" за 10 феніґів. Такі листи можна вкидувати до звичайних почтових скринок, з котрих сі листи розвозять до Дармштадту, Офенбаху, Вормациї і Франкфурту над Меном, а звідси забирає їх бальон „Schwaben" і перелітаючи над краєм, викидає з лодки в тій місцевині, до якої є они адресовані.

— **22 годин під водою.** В Венециї переведено інтересні досліди з італіяньскою підводною лодкою „Glauco". Лодка, забравши нормальний припас конечних річий, спустилась на дно і не показувала ся на поверхню протягом 22 годин. Коли вкінци виплила лодка на верх, войскові лікарі перевели досліди над станом здоровля залоги лодки і показало ся, що як моряки, так також офіцири могли ще довше перебувати під водою.

— **Арештоване шпіґуна.** В Перемишли арештувала онгди поліция зовсім ненадійно небезпечного шпіґуна. Справа его викритя і арештованя мала ся ось як: На „замку" бавили ся два малі хлопці, ученики І. кляси ґімн. Підчас забави замітили они між корчами, в гущавині, якогось вояка, котрий дуже пильно відрисовував околицю, а передовсім положене тамошних фортів. Хлопці скоро порозуміли ся і оден з них підійшов до вояка. Сей в першій хвилї змішав ся і почав скоро ховати рисунки, але небавом побачивши наївне заінтересоване хлопчини, успокоїв ся і спокійно рисував дальше. Хлопець пробував дещо питати, але не могли порозуміти ся, бо вояк не розумів его мови. Між тим хлопець дав умовлений знак товаришеви, що скрив ся в корчах, а сей віддалив ся і по хвилї вернув з комісарем поліциї, котрий арештував мнимого вояка. Арештований так нечайно шпіґун змішав ся і остовпів і віддав весь збір готових рисунків. Его справою заняла ся войскова управа. Арештований має бути дуже небезпечним шпіґуном, а войскового одягу ужив лише для ліпшого укритя перед полициєю. Цілу справу держать власти в тайні.

Телеґрами.

Відень 28 червня. Цісар зложив вчера одногодинну візиту недужому президентови міністрів ґр. Штірґкови.

Будапешт 28 червня. На вчерашне засідане сойму опозицийні посли не прибули. Сойм ухвалив відбути засідане дня 17 вересня, а відтак серед окликів в честь короля засідане замкнено. Тісі устроено овацию.

Будапешт 28 червня. Вчера по полудни зібрала ся палата панів на засідане, на якім відчитано власноручне цісарске письмо, яким закриває ся сесия парляменту.

Константинополь 28 червня. В правительственних кругах велике занепокоєне подіями в Монастирі. Збунтовані вояки домагають ся уступленя цілого кабінету.

Шенебек (в Чехії) 28 червня. Вчера вилетіла у воздух фабрика пороху в Аллендорф. Погибло 4 людий а 3 є ранених.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6.00 вечером до 5.59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи нїякої провізиї.

Біржеві замовлення

виконує ся під найкористнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В сім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.